שם א ב מיי' פי"ח מהלכות איסורי ביאה הל' יד סמג לאוין

הכא טוש"ע אה"ע סימו ו

:סעיף יו יח

יא סמג לאוין קמא טור ש"ע י"ד סימן קי סע"ג:

צא ד מיי׳ שם וטוש״ע

הטומאות הלכה ב:

צג ז מיי׳ פ״ד מהל׳ רולח

תורה אור השלם

ו ורי יהיה איש שוא

ו. וְבִּי יִּוְּיֶּוֹּוֹ אִישׁ שׁנֵּא לְרֵעָהוּ וְאָרֵב לוֹ וְקְם עָלְיוֹ וְהִבָּהוּ נֶפֶשׁ וְמֵת

ְּנְּטְ אֶל אַחַת הֶעְרִים וְנָט אֶל אַחַת הֶעְרִים הָאֵל: דברים יט יא

הנהות הב"ח

(d) רש"י ד"ה אמרי וכו'

להרוג את זה והרג את

:ה:

תוספות רי"ד

בקרונות של צפורי היה

מעשה וכדר' ינאי דאמר נבעלה בשעת קרונות כשירה לכהונה פי׳

קרוניות הבאים ממקום

. אחר ומתקבצים שם ליום

של בני אדם כשרים

עוררים שם דהוה חרי

רובא לכשרות רוב העיר -

הלכה א סמג לאויו

מהלכות שאר אבות

שם ובסי׳ סג ס״א: עם הסי׳ סג ס״א: צב ה ו מיי׳ סי

מאכלות אסורות הלי

פ״ח מהלכות

מו.

א) [קדושין עג.], 5) [ברכות כח. וש"נ], ג) [רש"ל מוחק ונ"ב גירסת רש"י איכא דמאולה לגבייהו אה"ע סימן ון, ד) פסחים ט: חולין לה. נדה יח., ב) ב"ב כד., ו) [לעיל יג. וש"נ], ו) נדה יח. ע"ש תוספתה טהרות פ"ו. מ) [מוספתה שס], ע) ב״ק מד: סנהדרין עט., י) [יומא פל:ז. ל) ובס"ל: גוים. בר:], ל) [שבת קכט. וש"כ], גוי], ל) [שבת קכט. וש"כ], מ) צ"ל מאי רוב העיר איכא כו'. רש"ל, () בס"א: עט. ד"ה [ובסנהדרין עט. ד"ה וכל כתבו תוס' תירון לזה ועי׳ תוספות נדה יח. ד״ה ספיהאו. כ) יבמות קא.,

מוסף רש"י . תשע חנויות כו' ולקח מאחת מהן. נמוך החנות (פסחים ט:). ספיקו אסור. דנפקא לן מקראי נפרק בתרא דיומא (פד:) דכתובות מחלה דמי, וזה מן הקבוע לקת (חולין צה. וכעי"ז פסחים מ:) וכיון שלקתה ממקום הקביעות מחזקינן ליה כמחלה על מחלה (נדה יח.)**. ובנמצא. נקר** הנמלא בקרקע בין החנויות (פטחים ש:) דהוה ליה מופרש מהן ולא לקחו ממקום הקביעות (נדה יח.) לנייד (חולין צה.). הלך אחר הרוב. דכל הלך אחר הווב. ... דפרים מרונה פרים דכיון דירים אין כאן מורת דהשתח קבוע (פסחים ט:) לאו קבוע הוא (חולין עה קטע טוע (וווען). צה.) ומועל (נדה יח.). מתשעה צפרדעים כו' ספיקו טמא. ואע"ג דרוצא נפרדעים ואין להס טומאה, כיון דשרן קבוע ביניהם הוה ליה מחלה על מחלה (נדה יח.). וארב לו. קרא יחירא הוא. נכתוב כי יהיה איש שונא לרעהו וקם עליו (סנהדרין עט.). דפליגי עליה דרבי שמעון מאי דרשי ביה, אמרי דבי ינאי פרט אבן לגו. למוך חבורת אנשים ויש שם כנענים וישראלים ואיכא למימר לכנענים נתכוין (ב"ק מד:) אבל נתכוין לישראל זה והרג את חבירו לא אתא קרא למעוטי (סנהדרין נמעוטי (מחודה) אי נמי פלגא חמשה כנענים יחמשה ישראלים ור"ה חדי לי קרא למפטריה, הא כיון דמלי למימר לכומים קא מתכווינא, אים לך למפטריה משום דספק למפטריה למפטריה למפק להקל מוהצילו לפסות ליסקל מוספקו העלה (סנהדרין עמ.). לא צריכא ראיכא תשעה צריכא השעה ישראלים. דאי לאו קרא הוה אמינא זיל בתר רובא ולישראל איכוין, ואע"ג דלמא לאו להאי איכוין, מכוין להרוג את זה והרג את זה חייב, קא משמע לן קרא דהואיל והוה ליה כנעני קבוע ביניהן, כמחלה על מחלה דמי וספק

בקרונות של ליפורי. ביום השוק שסיעות ושיירות ממקום אחר באות שם: וכדרבי אמי. דהשתא איכא רוב סיעה ורוב העיר: נבעלת בקרונות. משמע על הקרון: בשעם קרונות. שהשיירות בחות לעיר: כשרה לכהונה. כדקאמר והוא שהיתה סיעה של בני אדם כשרים עוברת שם דאיכא למימר

> שמהם היה: אבל פירש אחד מליפורי. דידעינן ודאי דמן העיר היה אע"פ שליפורי עיר שרובה משיאין לכהונה: הולד שתוקי. דבחד רובא לא מכשר: וכי הא דכי אתא רב דימי אמר זעירי אמר רבי חנינא ואמרי לה. שלא החכר רב דימי כאן אלא זעירי אמר רבי חנינא דבעינן תרי רובי וכדמפרש טעמח: הולכין חחר רוב העיר. להכשיר: ואין הולרין אחר רוב סיעה. כגון במקום רחוק מן העיר דבודאי מאנשי הסיעה הוה אין מכשירין אותה ואפילו רובן כשרין: וקשיא לן כלפי ליים. כנגד איפוא הדבר הזה סובב: הני ניידי. רוב סיעה ניידי ויש להלך בהן אחר הרוב: **והני.** של עיר: **קביעי.** ואמרינן לקמן כל קבוע כמחצה על מחצה דמי ואפילו אין שם אלא אחד פסולה: ולא אחר רוב סיעה גרידתא. והכי קאמר אין הולכין אחר רוב סיעה לבדה וכל שכן אחר רוב העיר לבדה: מ"ע. אחר רוב סיעה לא: גורה אטו רוב העיר. דקביעי: ופרכינן רוב העיר נמי. אי עקר הבועל מביתו ואזל לגבה הוה נייד וקי"ל כל דפריש מרובא פריש: ומשני איכא דקאולא לגבייהו כו'. ולא גרסינן מ מאי איכא. יש שהולכת היא אצלו והוה ליה קבוע הלכך אפילו ברוב כשרים או רוב העיר או רוב סיעה פסול כרבי יהושע ומשום תרי רובי אכשרה דליכא למיגזר מידי: ולהח בשר מאחת מהן. במקום קביעות: ספיקו אסור. דכל קבוע כמחלה על מחלה דמי: ובנמצא. בשר הנמצא בשוק ולא ידעינן מאיזה פירש: הלך אחר הרוב. הואיל והבא לפנינו לא במקום קביעות לקחה וכבר פירשה על ידי אחר וכל דפריש מרובא פריש: דקחתי לה רובה מעלמה. וכגון שרוב סיעת טבחי ישראל כשרים באו לכאן דאיכא תרי רובי או שרוב טבחי כל המדינה ישראל דאיכא תרי רובי רוב העיר ורוב המדינה דניידי: אלא מתשעה לפרדעים כו'. תוספתה היה במס' טהרות תשעה לפרדעים מתים ברשות היחיד ושרץ אחד כגון לב שהוא דומה ללפרדע ביניהם ונגע באחד מהן ספיקו טמח: אלא מחשעה שרלים כו'. אף היא תוספתא במס' טהרות וקתני ברה"י ספיקו טמא ברה"ר ספיקו טהור אלמא כמחנה דמי ולחולא דאי לאו כמחלה דמי אין כאן ספק טומאה אלא ודאי טומאה דהא רובא שרלים: אמר קרא וארב לו עד שיהא

בהרונות של ציפורי היה מעשה וכדרבי אמי דאמר רבי אמי והוא שהיתה סיעה של בני אדם כשרין עוברת לשם וכדר' ינאי דאמר ר' ינאי נבעלת בקרונות כשרה לכהונה בקרונות סלקא דעתך אלא נבעלת בשעת קרונות כשרה לכהונה אבל פירש אחד מציפורי ובעל הולד שתוקי כי הא דכי אָתא רב דימי אמר זעירי א"ר חנינא ואמרי לה אמר זעירי אמר ר' חנינא הולכין אחר רוב העיר ואין הולכין אחר רוב סיעה כלפי לייא הני ניידי והני קביעי וקיימי אלא "הולכין אחר רוב העיר והוא דאיכא רוב סיעה בהדה ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא ולא אחר רוב סיעה גרידתא מ"ם גזרה רוב סיעה אטו רוב העיר ורוב העיר נמי שאי דקא אזלי אינהו לגבה כל דפריש ישרובא פריש יילא צריכא דקא אזלא איהי לגבייהו דהוה ליה קבוע וא"ר זירא כל קבוע כמחצה על מחצה דמי ומי בעינן תרי רובי והתניא סיתשע חנויות כולן מוכרות בשר שחומה ואחת מוכרת בשר נבלה ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאי זה מהן לקח ספיקו אסור יובנמצא הלך אחר הרוב וכי תימא בשאין דלתות מדינה נעולות דקא אתי לה רובא מעלמא והא א"ר זירא מאע"פ שדלתות מדינה נעולות יימעלה עשו ביוחסין גופא א"ר זירא כל קבוע כמחצה על מחצה דמי בין לקולא בין לחומרא מנא ליה לר' זירא הא אילימא מתשע חנויות כולן מוכרות בשר שחומה ואחת בשר נבלה ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח ספיקו אסור ובנמצא הלך אחר הרוב התם לחומרא אלא יימתשעה צפרדעים ושרץ אחד ביניהם ונגע באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן נגע ספיקו ממא התם נמי לחומרא אלא ימתשעה שרצים וצפרדע אחד ביניהם ונגע באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן נגע ברה"י ספיהו ממא ברשות הרבי' ספיהו מהור ומדאורייתא מנא לן שאמר קרא יוארב לו וקם עליו יעד שיתכוין לו ורבגן אמרי דבי ר' ינאי פרט לזורק אבן לגו יהיכי דמי אילימא דאיכא תשעה כנענים ואחד ישראל ביניהם ותיפוק ליה דרובא כנענים∘ נינהו אי נמי פלגא ופלגא ספק נפשות להקל לא צריכא דאיכא תשעה ◊

אמר רב בקרונות של לפורי היה מעשה כו' פי' לעולם דלא טענה ברי ור' יוחנן בן נורי בתרוייהו היכא דלא טענה ברי לכ"ע בעינן תרי רובי והא דלא קאמר בשינויא לעולם דלא טענה ברי משום דבאתהפתא לא האמר אי בטוענת ברי כו' אי נמי נוכל לפרש

דבשינויא נמי איירי בברי ודאיכא מגו ולא תקשי הלכתא אהלכתא דדוקא דיעבד פסיק שמואל כר"ג כדאמר לעיל ואת לא תעביד עובדא עד דאיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל משמע דברוב אחד שרי לכתחלה רב חייא בר אשי סבר דלכתחלה בעינו תרי רובי ומתני' קתני הרי זו תנשא דמשמע לכתחלה:

דלמא אולא איהי לגבייהו. פי׳

לתוך ביתם דאפילו בתוך העיר לא חשיב קבוע דדמי לנמלא בין החנויות דלא חשיב קבוע וכן גבי תינוק מושלך בעיר לא חשיב קבוע הואיל ולא נמצא בבית ולכך פירש בקונטרם שפירש בועל מביתו וא"ת דבנזיר פ"ב (דף יב. ושם) פריך אהא דאמר האומר לשלוחו לא וקדש לי אשה סתם אסור בכל הנשים שבעולם מקן סתומה ומסיק אמינא לך אנא אשה דלא ניידא ואת אמרת לי איסורא דנייד וכי תימא ה"נ בשוקא אשכחה וקדים התם הדרה לניחותה משמע לגבי אדם לא שייך כל דפריש מרובא פריש משום דהדר לניחותיה ולחו פירכא היא דהתם בשעת האיסור כשום בא על שום אשה הדרא לניחותא האשה שקידש השליח אבל הכא כי אזלי אינהו לגבה בשעה שאוסרה הרי הוא נייד: פרט לזורק אבן לגו. תימה דלר׳ שמעון קבוע מנא ליה ואין לומר דמסקינן בפ' הנשרפין (סנהדרין דף עט. ושם) דר"ש סבר כרבי דיליף נתינה נתינה ואייתר ליה וארב לו לקבוע דאכתי לתנא דבי חזקיה מנא ליה קבוע דלית ליה דרבי דהא באין

מתכוין פטור מממוןש: וםפק נפשות להקל. מימה למ״ד התראת ספק לא שמה התראה אפילו ספק נפשות להחמיר פטור משום דהתראת ספק היא ואי למ"ד שמה התראה היכי פטרינן ליה כשנמנא שישראל הרג הא מיחייב בהכה את זה וחזר והכה את זהם ובנותר כשאמרו לו אל תותיר אע"ג דספק הוא וי"ל דשאני התם שיודע בודאי שיבא לידי איסור אם יותיר או יכה שניהם מש"ה שמה התראה אבל הכא אינו יודע שודאי יבוא לידי איסור

שאינו יודע את מי יכה: וליוחםין לא בעינן תרי רובי ורמינהי בו'. הוה מלי לשנויי שאני תינוק דלית לי׳ חזק׳ דכשרו׳:

ורוב סיעה. פי' כל זה מפני שלא ידעה למי מפני שלא יועה למי נבעלה אבל אי ידעה ואמרה לכשר נבעלתי הלכה כר"ג וואמוח אפילו י. בעי תרי רובי והתניא ט׳ חנויות כולז מוכרות בשר נבילה ולקח מאחת מהן בבירו יודע מאיזה מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח ספיקו אסור שכל קבוע כמחצה על מחצה ים. דמי ובנמצא הלך אחר פריש. ומהדר מעלה עשו ביוחסין: איתמר אר״ח אמר רב הלכה כר׳ יוסי פי׳ דבעי׳ תרי רובי: א״ר זירא כל קבוע כמחצה על

. לחומרא לחומרא כגון ט׳

חנויות דאמרן. א"נ ט׳

ברה"י ונגע באח' מהן

י ואיוו יודט ראיזה מהז

כגון ט' שרצים וצפרדע א'

יווט ראח׳ ראח׳

ספיקו טהור אלא כמחצה

על מחצה דמי ולפולא.

דמי אין כאן ספק טומאה

אלא ודאי טומאה דהא

לא בעינן תרי רובי והתנן מצא

מתכוין לו. פרט למתכוין להרוג את זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש בסנהדרין. ואמרינן התם ורבנן היכי דרשי ליה: **אמרי דבי ר' ינאי פרט לוורק אבן לגו**. לתוך חבורת בני אדם כנענים∙) וישראלים אבל שני ישראלים עומדין ונתכוין להרוג (6) זה (והרג זה) והתרו בו וקבל התראה ונפלה הכאה על חבירו חייב. והיינו טעמא דקאמר הכא ורבנן משום דבסנהדרין הכי אימא: **סיפוק ליה דרובא רנענים**? **נינהו**. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אכמי לא איצטריך קרא דמהיכא מיתי דניקטליה: **ספק נפשום.** [ספק] דיני נפשות להקל דהא והצילו העדה כתיב (במדבר לה): דהוה ליה דניקטליה: ביניהם. ואשמועינן האי קרא דכל קצוע כמחלה על מחלה דמי: הוראם שעה היחה. הך דריב"ינ לורך שעה היחה או ראו שם שאר לידי היכר כנעני קבוע ביניהן, כמחנה על תחלה דמי וספק נפשות הקקל, ולה לדרות הקל הקלל לדורות תרי רובי בעינן: מחיב רבי ירמיה כו'. קס"ד דתשוט נוב ישע היה בדרים להתני לדרות תרי רובי בעינן: מחיב רבי ירמיה לו'. קס"ד דתשוט נוב ישע היה בדרין שם) והא ליכא למילף מיניה כרובא דמי, דהא מהיכא חיםי לן, דילמא הא דפטר ליה להאי משום דספק נפשות להקל ולא משום דחשבין ליה כרובא, אבל מחלה על מחלה דמי מהאי קכא לפון מיניה, דאי לאו כמחלה על מחלה דמי לא הוה ליה ספק נפשות להקל ואמאי פטור הא רובא דישראל נינהו, ורבון אים להו נחכוין אה והרג את זה חייב (טוהדרין שם).

ישראלים וכנעני? אחד ביניהם דהוה ליה

כנעניס קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה

דמי איתמר רב חייא בר אשי אמר רב הלכה

כרבי יוסי ורב חנן בר רבא אמר רב הוראת

שעה היתה מתיב רבי ירמיה וליוחסין